ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΩΝ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΛΕΞΙΝ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΚΛΗΡΟΥ

τήν πρώτην εἰς τήν Διακ'δειον Σχολήν, συγκέντρωσιν τοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου —«Τό Δημοτικόν Τραγούδι»— τοῦ ὁποίου σκοπός εἶναι: «ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐκ παραδόσεως νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ» ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ν. Σκληρός, εἶπε μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς:

Δέν θά σᾶς μιλήσω γιά τούς γραπτοὺς νόμους καί τά διατάγματα περί οἰκογενείας κοινοτήτων καί συνεταιρισμῶν ἀλλά μὲ τά ἄγραφα ἤθη καί ἔθιμα τοῦ λαοῦ μας ποὺ ἔχουν δημιουργήσει δικές τους ὀργανώσεις.

Ἐκ τούτου εἶμαι ὑποχρεωμένος νά ξεκινήσω ἀπό κάποιον εἰδικόν λαογράφον καί ἐδιάλεξαν τόν κ. Κώσταν Ρωμαῖον, ὁ ὁποῖος εἰς τό βιβλίον του ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ (ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ γράφει:

«Στήν ἀρχαία Ἑλλάδα (τήν ἀστική) ἡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ἦταν ἀρκετά φιλελεύθερη. Στήν νεοελληνική οἰκογένεια ὅμως ὁ σύνδεσμος εἶναι στενώτερος. Δέν ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα ὁ ἄκαμπτος δεσποτισμός τοῦ πατέρα φαμίλια τῆς Δύσεως, ὅπου κατεδίκαζε τά μέλη ἀκόμη καί σέ θάνατο. Ἡ συγκριτική ἐθνολογία ἀποκαλύπτει τήν ὑπεροχή τοῦ οἰκογενειακοῦ νεοελληνικοῦ θεσμοῦ.

Κατά τούς παρελθόντας αἰῶνας τήν ἐξουσία στήν ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ἀσκοῦν οἱ Γέροντες, πού ἔχουν πεῖρα, γνώση καί εὐθύνη (Πρωτόγεροι, Προεστοί ἤ Ἐπίτροποι).

Οἱ ἄρχοντες γίνονταν μὲ ἐκλογές φανερές καί ὄχι μὲ μυστική ψηφοφορία. Οἱ συνελεύσεις τοῦ λαοῦ ἐγίνοντο μέσα στήν ἐκκλησία. Ἡ σήγκρουση τῶν ἀντιθέτων τάξεων καί νοοτροπιῶν (ἀρχόντων καί παρακατιανῶν) εἶχε πάντοτε εὐχάρι στο ἀποτέλεσμα τήν ἐπικράτηση τῶν προοδευτικωτέρων ἰδεῶν.

Ὁ παπᾶς ἀποτελεῖ τόν ἠθικό, ὁ δὲ δάσκαλος τόν πνευματικόν παράγοντα τοῦ χωριοῦ. Ὁ ρόλος τους, καθώς καί τῶν ἀρχόντων, δυνάμωνε ἐλλείψει ἐλληνικῶν κρατικῶν δικαστηρίων.

Ἄλλες ὀργανώσεις βασιζόμενες στήν παράδοση ἦσαν οἱ γεωργικοί συνεταιρισμοί, οἱ κτηνοτροφικοί «σμίχτες» οἱ συντεχνίες, τά σωματεῖα (σινάφια) κλπ.

Χαρακτηριστικά τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν ἦταν α) ἡ ἀπουσία μονοπωλίων καί ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, β) ὁ συνεταιρισμός ἦταν προαιρετικός καί ὄχι μακροχρόνιος, γ) οἱ ἀποφάσεις πέρνονται μὲ βάση ὄχι τήν πλειοψηφία ἀλλά τήν γενική ὁμοφωνίαν.

Ἄλλη μορφή ἀλληλοβοηθείας εἶναι ἡ ἐθελοντική προσφορά διά κοινοτικά ἔργα, εὐεργεσίας, βοήθειαν εἰς ἀδυνάτους (ξέχαση ἤ παρακαλιά).

Τό ἄγραφο λαϊκό δίκαιο — ἔθιμο, μέρος τῆς ἐθνικῆς μας παραδόσεως, εἶναι καρπός πολύτιμης πείρας, διδάγματα χρήσιμα γιά τήν ζωή καί τήν κοινωνία.

Πάνω ἀπό τήν ὕλη καί τό οἰκονομικό (ἐμπορικό) συμφέρον στηρίχθηκε ὁ ἀγροτικός μας πληθυσμός καί ἔδωσε μερικά συναισθήματά του μὲ ἰδεαλισμό γιά νά ὑψωθῆ εἰς ἄνθρωπον.

Ἐξ ἄλλου Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ἀνήκει κυρίως στήν παράδοση τοῦ ἑλληνικοῦ βίου ἀπό τήν ἀρχαία Ἑλλάδα (Ξένιος Ζεύς) μὲ νόημα τήν ὑποδοχήν παντὸς ξένου, χωρίς διάκριση ἤ προηγούμενη ἐξέτασιν. Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ τήν εὐγενέστερη ἐκδήλωση τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, πού ἐδιδάχθη καί ἀπό τόν Ἰησοῦν μὲ τήν παραβολήν τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, ὑπάρχει στήν πατρίδα μας ἐπί τρεῖς καί πλέον χιλιάδες χρόνια.

Ἔτσι ὁ Ἑλληνικός λαός, μὲ τήν ἐμπειρία τήν παρέδοσηκαί τόν χριστιανισμό, κατώρθωσε νά δώση ἄμεση καί ἱκανοποιητική λύσιν σὲ προβλήματα πρακτικά (ἐπιβιώσεως καί ὀργανώσεως) καί ἰδεολογικά ἐθνικά».

Μεταφέροντας κατόπιν ὁ κ. Σκληρός, τά ἀνωτέρω λαογραφικά στοιχεῖα καί προσπαθώντας νά τά συγκρίνη μὲ τήν οἰκογένειαν καί τάς ὀργανώσεις τοῦ συγχρόνου ἀστικοῦ μας περιβάλλοντος, διετύπωσε σειράν ἐρωτημάτων τά ὁποῖα καθορίζουν τήν ἀγεφύρωτη ἀπόστασιν μας ἀπό τόν ἑλληνικόν λαόν καί προσέθεσε:

Ὅλοι θά συμφωνήσουν στίς ἀπαντήσεις τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν γιατί μᾶς συνεφέρουν κάπως ἀπό τόν ξενοκίνητον κατήφορον. Οὔτε οἰκογένεια οὔτε ἑλληνικές ὀργανώσεις ἔχουμε. Θά συμφωνήσουν ἀκόμη καί οἱ ποολιτισμοὶ καί οἱ μοντέρνοι νέοι κα' ἐπιστήμονες, ἀλλά θά προχωρήσουν σὲ συμβατικές ἐξηγήσεις γιά νά δικαιολογήσουν τόν δικό τους πολιτισμό. Θά ἰσχυρισθοῦν ἀμέσως ὅτι φυσικά ὑπάρχουν οἱ διάφορες αὐτές ἀπό τόν λαόν διότι ἐμεῖς εἴμαστε πολιτισμένοι. Ὁ λαός εἶναι ἀμόρφωτος, καθυστερημένος, ὑπανάπτυκτος, ἀπολίτιστος, ζῶον ἀνεξέλικτον, ἀνοργάνωτος, πονηρός, ἀκόμη καί ἐγκληματίας.

Γι' αὐτό ἐπαγγέλλονται τήν μόρφωσιν καί ἀνύψωσιν τοῦ λαοῦ, τάχα ὡς ἀνώτεροι φιλάνθρωποι, ἀλλά μὲ τό ἀζημίωτον βέβαια.

Ἀτυχῶς, γι' αὐτούς, ἡ ὑποκειμενικότης εἶναι ἀνθρώπινη. Μορφωμένος δὲ δὲν εἶναι ὁ γραμματισμένος ἀλλά ὁ ἀπό πάσης ἀπόψεως καλλιεργημένος (σωματικῶς, διανοητικῶς, ψυχικῶς, οἰκογενειακῶς, ἠθικῶς κλπ.) Ὁ λαός μας στερεῖται μόνον γραμματικῶν γνώσεων, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν εἶναι καλλιεργημένος ἀπό ὅλας τάς ἄλλας ἀπόψεις καί ἐπομένως ὁλοκληρωτικά μορφωμένος.

Τόν θεωροῦμεν ἀπολίτιστον διότι τόν συγκρίνομε μὲ τόν δικό μας πολιτισμόν τῶν πόλεων. Τόν θεωροῦμεν ἀνοργάνωτον διότι θέλομεν νά τόν ὀργανώσωμεν σύμφωνα μὲ τά δικά μας σχέδια. Τόν θεωροῦμεν πονηρόν διότι δὲν ἔχει τήν λογοκρατικήν εὐγλωττίαν νά κρύπτεται. Τόν θεωροῦμεν ἐγκληματίαν ἐνῶ ἡ στατιστική μας ἀποδεικνύει ὅτι τά 90% τῶν ἐγκλημάτων διαπράττονται ἀπό τούς ἀστούς καί μόνον 10% ἀπό τούς ἀγρότας.

Σὺχυσι λοιπόν παθαίνουν μόνον οἱ λεγόμενοι μορφωμένοι, διότι μέ τήν μονομερῆ ἐκ τῶν βιβλίων (ἀπό δεύτερο καί ὑποπτο χέρι) παιδείαν μένουν πραγματικά καθυστερημένοι, ἀφοῦ τώρα μόλις διαβάζουν θεωρητικῶς τά βιβλία τοῦ παρελθόντος σοσιαλιστικοῦ καί μαρξιστικοῦ αἰῶνος.

Γι' αὐτό θεωροῦν τούς ἀγρότας ὡς βραδυποροῦντας ἀστούς ἤ ὡς προλεταρίους ἀγρότας.

Ἀλλά ἡ κοινωνιολογία σήμερα ξεχωρίζει δύο κοινωνίες, δύο πολιτισμούς. Τόν ἀγροτικόν καί τόν ἀστικόν, μὲ δική του ἕκαστος κατεύθυνσιν. Οὐδέποτε ὁ ἀγρότης θά γίνη ἀστός ἄν δὲν φύγει ἀπό τό χωριό του καί οὐδέποτε θά μπορέση ὁ ἀστός νά ξαναγίνη ἀγρότης διότι ἔχει πάθει ἤδη τόν σχετικόν ἐκφυλισμόν καί ἀφελληνισμόν.

Ὅπως καί ἡ λαογραφία διαπιστώνει οἱ ἀγρότες εἶναι οἱ ρίζες τοῦ ἔθνους οἱ ἀγνοί Ἕλληνες ἀπό τούς ὁποίους ὅλοι καταγόμεθα, ἀλλά κατόπιν ἀφελληνιζόμεθα μὲ τόν διεθνιστικόν πολιτισμόν τῶν πόλεων.

Π.χ. ἡ Ἀθήνα σήμερα δὲν εἶναι πραγματική Ἑλλάς ἀλλά ἕνα κομμάτι Εὐρώπης, ἕνα νεόπλασμα ἐπί τοῦ σώματος τῆς Ἑλλάδος πού ἀπορροφᾶ καί καταστρέφει τά χωριά μας.

Ἄς εὐχηθοῦμε καί ἄς βοηθήσουμε τήν Ἐθνικήν Κυβέρνησιν, κατέληξεν ὁ κ. Σκληρός νά ἀντιμετωπίση τήν φθοροποιόν γραφειοκρατίαν διά νά σώση τήν οἰκογένειαν καί τίς κοινότητες δηλαδή τίς ρίζες τοῦ Ἔθνους μας.

Τετρακόσιοι μαθηταὶ εἶναι ἴσως μικροτέρου δικτύου τηλεοπαραγωγῆς πραγματοποιεῖται οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ χειρισταί καί οἱ θεαταὶ τοῦ νεωτέρου καί ράσεως τῆς Βρεταννίας. Ὅλη ἡ τεχνικὴ ἐργασία καὶ ἡ ἐργασία ἀπὸ μαθητάς ἡλικίας 11 ἐτῶν ἤ καί μικροτέρους.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Τήν 16ην τ. ἔ. συνῆλθεν τό πρῶτον διοργανωθέν ὑπό τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου εἰς τόν Νομόν μας, ἀγροτικόν Σεμινάριον πρός διαμορφωτικήν ἐνημέρωσιν τῶν ἀγροτῶν ἐπί τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος καί τῶν ἐν γένει τρόπων καλλιεργείας καί διαθέσεων τῶν προϊόντων των εἰς τό ὁποῖον προσῆλθον ἀρκετοὶ ἀγρόται καί ἀγρότισσαι τοῦ Νομοῦ μας.

Κατ' ἀρχήν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ἐξέλεξαν τόν κ. Παναγιώτην Βουγᾶν ἀγρότην ἐξ Αἰγίου. Κατόπιν ὁ γεωπόνος κ. Α. Πέττας εἰσηγήθη διευκριστικῶς καί συγκεκριμένως τά πρός συζήτησιν θέματα. Μετά ταῦτα τόν λόγον ἔλαβε ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Γεώργιος Σπανός. Ὅστις μέ πλήρη οἰκονομολογικήν τάξιν ἀνέλυσε τά θέματα πού ἀφοροῦν τήν καλλιεργητικήν μορφήν ἑκάστου γεωργικοῦ προϊόντος καί τήν διάθεσιν αὐτοῦ σύμφωνα μέ τούς οἰκονομολογικούς κανόνας πού κατευθύνουν καί τοποθετοῦν τήν ἀξίαν κάθε προϊόντος, καί κατέληξεν ὅτι ἀπαιτεῖται μορφωτική ἀντίληψις τῆς ἀγροτικῆς δραστηριότητος καὶ ὀργανωμένη διοικητική καί διαχειριστική μορφή ἐπί νέων βάθρων.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος κ. Βουγᾶς ἔδωσε τόν λόγον εἰς πλείστους τῶν συνελθόντων νά ὑποβάλουν εἰς τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου, τυχὸν ἀπορίας καί παρατηρήσεις των ἐπί τῶν ἐπί μέρους ζητημάτων. Διεξήχθη ἐπί πολύ διαλογική συζήτησις ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆχθησαν τά ἑξῆς συμπεράσματα:

Ὅτι ἡ μέχρι σήμερον διοικητική καί διαχειριστική ὀργάνωσις τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη κατά τό γράμμα αὐτῆς. Κατά συνέπειαν σήμερον ἔχει γίνει πλέον κοινή ἀντίληψις εἰς τόν ἀγροτικόν κόσμον, ἀλλά καί εἰς τούς ἀρμοδίους, ὅτι ἡ ἀγροτική οἰκονομία πρέπει νά ἀναδιοργανωθῆ ἐκ βάθρων διά τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν παλαιῶν καὶ ἐπιζημίων μεθόδων διά νέων ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ὀργανισμῶν διά τῶν ὁποίων θά εἶναι δυνατή ἡ εὐχερεστέρα ἐξυπηρέτησις τοῦ ἀγρότου. Ἤτοι τῆς ἀναπτύξεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν εἰς διοικητικά καί διαχειριστικά τραπεζικά συγκροτήματα κατά πλείονας τῆς μιᾶς κοινότητος, ἀναλόγως περιφερειακῆς γειτνιάσεως καί τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Τά συγκροτήματα ταῦτα, προικοδοτούμενα μὲ κεφάλαια ἐποπτευόμενα ἀπό ὡρισμένον ἀριθμόν, συμβούλων ἀναλόγων τῶν συμμετεχόντων εἰς αὐτούς χωρίων καὶ διοικούμενα μὲ ὑπευθύνους διαχειριστάς καί μὲ τεχνικόν σύμβουλον τόν γεωπόνον τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ὅστις θά ὑπηρετῆ πλησίον τούτων, λειτουργοῦντα ἀνεξάρτητα κατά περιφερείας ὡς προσωπικοί ὀργανισμοί καί περουσία τῶν ἀγροτῶν ἑκάστης περιφερείας, θά δύνανται ἐκ τοῦ πλησίον νά παρακολουθοῦν τήν καλλιεργητικήν ἐπέκτασιν ἑνός ἑκάστου καί τό εἶδος παραγωγῆς ποὺ ἐπιδέχεται τό ἔδαφος.

Ἐπί πλέον θά χορηγοῦν τὴν καλλιεργητικὴν πιστοδότησιν, τήν χρῆσιν τῆς ὁποίας θά παρακολουθοῦν.

Ἐπίσης θά χρηματοδοτοῦν κάθε προϊόν εὑρισκόμενον πάντοτε εἰς τάς ἀποθήκας τοῦ ἀγρότου, ἤ εἰς γενικάς ἀποθήκας τῶν συνεταιρισμῶν μέχρις πωλήσεως εἰς τήν κατανάλωσιν ἤ τήν ἐξαγωγήν.

Ἐπί πλέον θά παρακολουθῆται μέ ἐπιστημονικήν λεπτομέρειαν ἡ ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ διεθνοῦς καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ διαμορφουμένης ἐμπορικῆς διαθέσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Ἐξ ἄλλου τά ἐκ τῶν δανειοδοτήσεων προκύπτοντα κέρδη θά παραμένουν ὡς κεφάλαια τῶν συνεταιρισμῶν καί κατά συνέπειαν κεφάλαια ὅλων τῶν ἀγροτῶν ἑκάστου συνεταιρισμοῦ. Τοιουτοτρόπως ἀπομονοῦται εἰς τά ἴδια αὐτῆς διοικητικά καί διαχειριστικά δεδομένα ἡ ἀγροτική οἰκονομία καὶ ἐλαφροῦται τό κράτος τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, χωρίς βέβαια νά ἀπομακρύνεται τελεῖως τοῦ ἐλέγχου τῆς καλῆς λειτουργίας αὐτῶν καί τῆς ἐπομλώσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν αὐτῶν.

Τοιαύτην τοποθέτησιν ἀπαιτοῦν σήμερον οἱ ἀγρόται μας ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν λεχθέντων εἰς τό πρῶτον Σεμινάριον τοῦ Νομοῦ μας καὶ τοιαύτη ὄντως εἶναι ἡ πραγματικότης ἄν θέλωμεν νά ἀναρθῶσωμεν τήν σπονδυλικήν στήλην τοῦ Ἔθνους ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ κίνησις τῶν ὑπολοίπων παραγωγικῶν τάξεων τοῦ Ἔθνους καί ἡ δυναμικότης τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.—

ΠΟΛΥΧΡ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΑΣ

Κομψόν σύνολον ὀργάντζας ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ ὕφασμα σὲ καστανί χρῶμα· Μοντέλλο τοῦ Λαντζέττι. Ὅλαι φωτογραφίαι τῆς Ἔντε Μόδα τοῦ Τουρίνου.

Ἕνα σύνολον ἀξεσσουάρ τῆς ἐφετεινῆς Ἰταλικῆς μόδας. Ὑψηλά μποτίνια ἀρζαντέ καὶ ἕνα ἀκόμη μποττίνι ἀλλά χαμηλό μὲ γαρνιτούρα πολύχρωμον, δημιουργία τοῦ Μαρανιόνι. Τσάντα χειρός πρός τό πράσινο.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ πρός τόν «ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ»

ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ

Κύριε Διευθυντά.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων ἤδη διετυπώσαμεν, θά ἠθέλαμε νά προσθέσωμεν καί τά ἑξῆς:

Ὅταν ἐγράφομεν ὅσα ἐγράψαμεν περί τῶν εἰσηγήσεων διά τό πολεοδομικόν δέν ἔχομεν ὑπ' ὄψει τάς ἀπόψεις τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἠλπίζομεν ὅμως ὅτι αὗται δέν θά ἦσαν διάφοροι, ἐκείνων, τῆς μεγίστης πλειονότητος τῶν συμπολιτῶν. Μέ κατάπληξιν ὅμως διεπιστώσαμεν ὅτι, εἰς πλεῖστα σημεῖα, ὑποδεικνύει παραπλήσια πράγματα, ἰδίως δέ εἰς τό θέμα τῶν διανοίξεων αἱ προτάσεις του εἶναι ἐξ ἴσου ἀνεδαφικαί καί ἀνεφάρμοστοι, καί περιπλέκουσι τό ὅλον πολεοδομικόν πρόβλημα. Βεβαίως καί ἡμεῖς, ὅπως καί ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ συμπολῖται μας, θέλομεν νά ἴδωμεν τήν ἀγαπητήν μας πόλιν ἐφάμιλλον καί ἀνωτέραν συγχρόνων μεγαλουπόλεων, καί θά ὑπερθεματίζωμεν μάλιστα, ἐάν ὑπῆρχον αἱ δυνατότητες καὶ ἰδίως αἱ οἰκονομικαί.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πολύ πικρή. Τοιαύτας διανοίξεις δέν ἐτόλμησαν νά πραγματοποιήσουν, ὄχι δι' ἐπαρχιακάς πόλεις, ἀλλά καί διά τάς πρωτευούσας των, ἄλλα κράτη, οἰκονομικῶς εὐρωστότερα (ὅρα Βραζιλίαν ἤτις ἔκτισεν ἐξ ὑπαρχῆς νέαν) καί εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς τό Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον, ὑποδεικνύει τοιαύτας λύσεις. Θά ἔπρεπε ὅμως νά μή λησμονῆ, ὅτι, ἐπί 100 ἔτη τώρα, ἀφ' ὅτου ἤρχισαν νά ἐφαρμόζωνται ἐν Πάτραις τά πρῶτα Σχέδια Πόλεως, μὲ τήν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν περί καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν οἰκοπέδων ὑπό τῶν παροδίων καί τῶν κτισμάτων ὑπό τοῦ πάντοτε στερουμένου χρημάτων Δήμου, δέ νκατέστη δυνατόν νά ρυμοτομηθοῦν μερικοί πλινθόκτιστοι οἰκίσκοι (ὅρα Κορίνθου, Μαιζῶνος καί πλεῖστα ἄλλα ἐόδοι) καί νά διανοιγοῦν ζωτικῆς σημασίας καί μικροῦ πλάτους δρόμοι, καὶ μετά πολλῆς περισκέψεως νά προτείνη τήν διάνοιξιν τεραστίων λεωφόρων καί τήν κατεδάφισιν πλείστων νεοδμήτων πολυορόφων οἰκοδομῶν.

Τό ὅλον θέμα εἶναι ἁπλοῦν καί πρέπει ὅλοι νά προσγειωθῶμεν ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρός. Εἴτε τό θέλομεν εἴτε ὄχι, ἡ πόλις ἔχει πλέον διαμορφωθῆ καί ἔχει ἀνάγκην εὐπρεπισμοῦ.

Ἀπευθυνόμεθα πρός τό Δημοτικόν Συμβούλιον καί ὅλους ὅσους ἔχουν ἐν προκειμένῳ γνώμην καὶ συνιστῶμεν νά ἴδουν ὡμὴν τήν πραγματικότητα καὶ εἰσηγηθοῦν μέτρα τοιαῦτα, ὥστε ὅλοι οἱ συμπολῖται, εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς πόλεως καί ἐάν εὑρίσκωνται, νά δυνηθοῦν νά ἀντικατασταθοῦν ὅλες τίς οἰκοδομικὲς «ἀντίκες» μέ σύγχρονα καί ἀνθρώπινα οἰκοδομήματα, καί μάλιστα ἐπί ἴσοις ὅροις, διά τοῦ καθορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὕψους οἰκοδομῶν καί ἀριθμοῦ ὀρόφων καί τοῦ αὐτοῦ ἀκαλύπτου χώρου. Τοῦτο εἶναι καί δίκαιον καί πραγματοποιήσιμον, καί ἐπί πλέον θά βοηθήση εἰς τήν ἀποσυμφόρησιν τοῦ κέντρου.

Τά μεγαλόπνοα σχέδια, ἅς ἀφεθοῦν διά τό ὑπό ἐπέκτασιν σχέδιον, τριπλάσιον τοῦ σημερινοῦ, ἐάν ποτὲ ἐγκριθῆ.

ΓΕΩΡΓ. ΓΙΟΒΑΝΗΣ

Ο ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ

Κύριε Διευθυντά.

Θά σᾶς παρακαλέσω ἰδιαιτέρως ὅπως δημοσιεύσετε τό κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων πρός γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀφορῶν τόν περίφημον πλέον χείμαρρον Παναΐτσας Ὀβρυᾶς.

Γνωρίζω πρός πάντας τούς μαστιζομένους ἀπό τόν χείμαρρον Παναΐτσα Ὀβρυᾶς ὅτι τό Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων μοῦ διεβίβασε τόν κατωτέρω ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἐθνική μας Κυβέρνησις ἴσως μᾶς γλυτώση ἀπό τήν τρομερά αὐτήν μάστιγα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16)10)67

Πρός τόν κ. Θεόδωρον Ἀνδρουτσόπουλον Ὀβρυᾶν Πατρῶν.— ΘΕΜΑ: Ο ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ ΟΒΡΥΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐπί τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7877)11—10—67 ἐγγράφου το Γραφ. Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων διαβιβασθείσης ἐπιστολῆς σας καί τῆς ἐν αὐτῇ συνημμένης αἰτήσεως ἀγροτῶν κοινότητος Ὀβρυᾶς καί Παραλίας Πατρῶν καί ἐν συνεχείᾳ πρός τό ὑπ' ἀριθ. 42835)104)24—8—67 ἡμετέρου πρός ὑμᾶς γνωρίζομεν ἐκ νέου ὅτι λόγω τῆς στενότητος τῶν διατεθεισῶν πιστώσεων δέν καθίσταται δυνατή, ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως τούτου κατά τό τρέχον ἔτος.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, ὅτι ἡ ὑπηρεσία, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τήν ἐκπονηθεῖσαν μελέτην εἰς ἣν ἀναφέρεσθε θά καταβάλη πᾶσαν δυνατήν προσπάθειαν διά τήν ἔναρξιν τοῦ ἔργου κατά τό προσεχές ἔτος. Ἤδη διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 42858—104—12—9—67 ἡμέτερου ἐγγράφου πρός τήν Γενικήν Δ)νσιν Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐζητήθη ἡ παρέμβασις τοῦ Ὑπουργείου τούτου, δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ὀρεινῆς ὑδρονομίας, ὡς δέ ἐγνώρισεν ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἡμῖν ἐδόθη ἐντολή πρός τήν περιφερειακήν Δ)νσιν Δασῶν Βορειοδυτικῆς Πελοποννήσου ὅπως ἐκπονήση ὁριστικήν μελέτην δασοτεχνικῆς διευθετήσεως, τοῦ χειμάρρου Ὀβρυᾶς.

Ὁ Προϊστάμενος ὑδραυλικῶν Ἔργων

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΙΔΗΣ

Ὡς προκύπτει, ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου, ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπίς νά γλυτώσουμε ἀπό τό μέγα αὐτό μαρτύριον, ἐάν δέ μᾶς τό ἐγγυᾶται ἡ Ἐθνική μας Κυβέρνησις, ἤτις ἐκλήφθη τοῦ μεγάλου δι' ἡμᾶς ἔργου, ὅταν ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου ὅπως ἀπευθύνομεν δημοσίᾳ τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος Πατρῶν» πρός εὐχαριστίας καί τά συγχαρητήρια μας διά τό ἄρμόδιον Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων, πού ἐπιδεικνύει ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἔδωσεν ἀπάντησιν, εἰς τό πρός τόν Κύριον Ὑπουργόν ἀπεσταλεῖσας ἐπιστολάς μου καί αἰτήσεις τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων ἀγροτῶν Παραλίας Πατρῶν καί Ἰτεῶν.

Οὕτω δέ πιστεύομεν ὅτι τό τεράστιον ἀγῶνες μας τόσον τῶν ἡμῶν καί τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» διά τό ξερολάγκασμα αὐτό θά δώσουν τούς καρπούς των κατά τό 1968. Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ παρακαλῶ καί προσκαλῶ πάντα ἀρμόδιον ἐν προκειμένῳ ἐπί τοῦ ζητήματος ὅπως ἔλθη ἐπί τόπου καί ἀντιληφθῆ τήν κατάστασιν καί νά ἴδοῦν τί ξερολάγκασμα εἶναι αὐτό χωρίς κόπτης τό πλέον δέ ἀς ζητήσουν ἀπό τό «Ἐθνικόν Κήρυκα» καί ἐπιστέρτερον ἀπό τόν κ. Βρῆ καί τόν κ. Καρασπήλιον πληροφορίας διά τόν ἀγῶνα πού ἔδωσε μέ τόσα χρόνια διά τό θέμα αὐτό καί διά τάς τεραστίας καταστροφάς τοῦ πεδίου τοῦ λοῦνται εἰς τούς δυστυχεῖς νους ἀγρότας. ποτάμι τό ἀνεφέρον, 1,500 μέτρα ἀπό τήν θάλασσαν στερεῖται ἐντελῶς ἀπό τῆς. Κανόνα ἄλλο ξερολάγκασμα δέν εἶναι ὅπως αὐτό τῆς Ὀβρυᾶς, ἀδέσποτο τελεῖος.—

Θ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγρότης Ὀβρυᾶ Πατρῶν

Περισσότεροι καί τῶν Ἀγγλοσαξώνων

500.000 ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

ΚΑΜΠΕΡΡΑ Σύμφωνα μέ τελευταῖως ἀνακοινωθέντα στοιχεῖα, αἱ Ἑλληνικαί οἰκογένειαι τῆς Αὐστραλίας συναποτελοῦν πληθυσμόν ὑπερβαίνοντα τό ἥμισυ ἑκατομμύριον.

Περισσότεροι τῶν 180.000 Ἕλληνες ἔχουν μεταναστεύσει εἰς τήν Αὐστραλίαν ἀπό τοῦ τέλους τοῦ Β! Παγκοσμίου Πολέμου. Οἱ Ἕλληνες ἀποτοί ἔχουν δημιουργήσει οἰκογενείας πού ὑπερβαίνουν σήμερον τάς 400.000 ἀτόμων ἐν συνόλῳ.

Εἰς τούς ἀνωτέρω Ἕλληνας πρέπει νά προστεθοῦν τουλάχιστον 100.000 μεταναστεύσαντες προπολεμικῶς, μαζί μέ τά μέλη τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ἐδημιούργησαν.

Σημειωτέον ὅτι ἀπό ὅλον τόν πληθυσμόν τῆς Αὐστραλίας πού εἶναι 12.000.000, οἱ Ἕλληνες εἶναι οὐσιαστικῶς ὁ μόνον φιλοπρόοδοι, διότι τό ἐξ ὧν ποσοστόν ἀνεξαρτήτως ἐπιχειρηματικῶν εἶναι τό πλέον πάσης ἄλλης ἐθνικότητος, ἀκόμη καί τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς τοιαύτης.

ΦΟΡΜΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ
ΡΟΜΠΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ
ΠΟΔΙΕΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ
ΠΑΛΤΑ — ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Κ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 17

ΠΙΑΝΕΙ ΛΙΓΟ ΧΩΡΟ
ΠΛΕΝΕΙ 4½ ΚΙΛΑ
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 9

RIELLO
Καυστήρες
ΜΑΖΟΥ
Παντός τύπου καί διά κάθε χρήσιν
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 · ΤΗΛ. 45-72 · ΠΑΤΡΑΙ

ΕΠΙΤΛΑΑ
Σέ ὅλα τά στύλ
Κομψά καί ἄνετα γιά κάθε γοῦστο θά βρῆτε τήν μεγαλειτέρα ποικιλία σέ τιμές ἐργοστασίου καί μέ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Εἶναι συμφέρον σας νά μᾶς ἐπισκεφθῆτε
ΕΚΘΕΣΙΣ Ἄνω μερο(ΥΦ)α